

Minister, at han ikke har fulgt den Bemyndigelse, som blev given ham, og som staar i Anmærkningerne til Finansloven for indeværende Aar, hvori det udtrykkeligt hedder, at Husmandsforeningerne skulle have et Tilskud af 2,000 Kr. til Fremme af Planteavl. Her har Ministeren den Regel, han skulde følge. Den er given paa selve Finansloven, og der vilde ikke være et Menneske, der kunde bebrejde ham det allermindste, om han havde givet de fynske Husmænd den Part, der kunde tilkomme dem til Uddeling af godt Sædekorn og forædlede Roefrøstammer.

De fynske Husmænd sige selv i deres Redegørelse om denne Sag følgende, som jeg med Formandens Tilladelse skal oplæse. De sige, at deres Opgave er at hjælpe deres Medlemmer til at faa godt Sædekorn, specielt godt Roefrø, og at de have udarbejdet Regler, hvorefter Medlemmerne yderligere skulle dyrke og forbedre de bedste af de nu kendte Stammer. Det er hermed saa klart som noget slaaet fast, at den højtærede Minister ikke har brudt sig en Smule om de Regler og de Bestemmelser, som ere knyttede til Bevillingen, og som staa at læse her paa Finanslovsforslaget for indeværende Aar.

Den højtærede Minister henviser til noget helt andet. Han siger, at det var disse 50,000 Kr., ud af hvilke de 2,000 skulde tages til Husmandsforeningerne. Men for Anvendelsen af disse 50,000 Kr. havde han selv sat Regler netop for saadanne Ting, som Husmændene endnu ikke ere naaede til at have paa deres Virksomhedsplan. Dette blev indset fra Finansudvalgets Side, og derfor blev Anmærkningen formet, som den er. Det er netop derfor, disse 4 Ord: „Til Fremme af Planteavl“ ere satte ind.

Landbrugsministeren (Ole Hansen): Det kan jo ikke nytte, at jeg bliver ved at strides med det ærede Medlem om dette Spørgsmaal. Vi komme lige vidt. Men jeg vil dog gentage, at jeg har Retten, og det ærede Medlem har Uretten.

Zahle: Ja, med en Paastand om at have Ret er der intet gjort, og den ene af de stridende Parter er en daarlig Dommer

i Sagen. Jeg er nu vis paa, at Udgangen af denne Forhandling vil blive, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og jeg ville være lige saa overbeviste om, at den højtærede Landbrugsminister har fuldkommen Uret, som vi vare, den Gang vi begyndte.

Jeg skal imidlertid ikke forlænge Debatten om dette Spørgsmaal, men blot gøre den Bemærkning med Hensyn til de militære Budgetter paa Tillægsbevillingsloven, at jeg og mine Meningsfæller ville afholde os fra at stemme ligesom ved de militære Budgetter paa Finanslovsforslaget. Naar alt tages med, ere Militærbevillingerne paa Tillægsbevillingsloven i Aar løbne langt op over 1 Mill. Kr., og det er kun et andet Udslag af den overordentlige Fremgang, der er i Militærbevillingerne i denne Tid. Det ville vi fralægge os alt Ansvar for ved at afholde os fra at stemme.

Ordføreren (Pedersen-Nyskov): Jeg vil blot gøre en Indvending overfor det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), som siger, at paa selve Finansloven er det angivet, hvortil disse Penge skulle anvendes, naar det hedder: „til Fremme af Planteavl“. Det kan jo imidlertid ikke angives saaledes paa Finansloven med et Par Linier, hvorledes en Bevilling skal bruges. Der gælder det om, at det virkelig nærmere udformes, paa hvilken Maade disse Bevillinger skulle anvendes til Fremme af Planteavl. Og det er jo netop disse forskellige Maader, som man altsaa har ansat for at være dem, paa hvilke man bedst kunde give Penge til Planteavlens Fremme, man her har opstillet, og som findes i Bilagene til Finanslovsforslaget. Der nævnes her lokale Markforsøg og Forevisningsmarker, Præmiering af hele Markbrug eller Dele deraf, Planteavlsudstillinger, disse 5 Punkter, som gentagende ere omtalte. Det kan dog ikke hjælpe, at man siger, at naar der gives en Bevilling til Fremme af Planteavl, det saa maa være overladt dem, der faa Bevillingen, at anvende den, som de ville, blot de sige, det er til Planteavlens Fremme, men det gælder om at anvende den paa de Maader, man her har fastsat, og som man har ment vare de heldigste Former for An-